

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m

Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta nhận thấy có rất nhiều vấn đề, rất nhiều biến đổi tinh thần đến với chúng ta.

Trong đạo Phật gọi là Vô Thường. Vô có nghĩa là không. Thường có nghĩa là luôn luôn thường còn. Vô Thường là không thường còn, luôn luôn biến đổi.

Trong thế gian, tất cả các pháp hữu vi đều sinh, diệt, biến đổi; không một phút nào ngừng nghỉ, yên tr&#; thấy đều là Vô Thường.
Trong kinh Kim Cang có bài kệ:

Nh&#t th&#t h&#u vi pháp

Nh&#m&#ng huy&#n b&#o&#nh

Nh&#l&#đ&#c nh&#đ&#n

&#ng tác nh&#th&#quán.

Nh&#v&#y, trong thế gian tất cả đều vô thường.

Cũng trong kinh Kim Cang đức Phật dạy: „Phàm sở hữu tướng giai thị hư vô. Nghĩa là tất cả mọi sự vật trên thế gian này có hình tướng: Như như cái kim, sợi dây, cái xe, cái nhà v.v... và như núi cao, biến đổi, tất cả đều là hư vô! Không tồn tại vĩnh viễn với thời gian – mà có ngày rồi cũng biến hoại! Ngay như cái thân giả hợp tạo thành (đất, nước, gió, lửa) của con người – đến một ngày nào đó (?) rồi cũng tan rã, xa lìa cõi thế.

Trong kinh Bát Đại Nhân Giác:

- Thế gian vô thường.

Qu&#c&#ng nguy th&#y.

T&#đ&#i kh&#không.

Sinh diệt biến đổi.

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

- Hoàn cảnh vô th&#ng.
Ngũ &#m vô ngã.
Nh&# th&# quán sát.
T&#m ly sinh &#.

Trong sách Đ&#i Trí Đ&# Lu&#n:

*Th&# gian b&# t m&# y vô th&#ng
Bóng trắng thân chu&#i g&# n&#ng h&#p thành
Ph&#c dù đ&#n t&#n tr&#i xanh
Gió vô th&#ng đ&#n hóa thành h&# vô!*

Nh&# tr&#ng h&#p m&#t ông quan, ng&#i b&#n c&#a Ngài Liên Trì Đ&#i S&#:

*Ngày tr&#c trên đ&#ng còn c&#i ng&#a
Hôm sau trong quách đã chôn th&#y!*

Qu&# th&#t: Nh&#t t&#c b&#t h&#i, thiên thu vĩnh bi&#t! Ng&#i trong th&# gian ch&# vì tham đ&#m ngũ d&#c. Không làm vi&#c thi&#n, ban b&# c&#u giúp cho nh&#ng k&# c&# hàn, b&#nh ho&#n. Mà ch&# do si mê tham đ&#c thúc đ&#y, nên b&# tr&#i bu&#c trong vòng phi&#n não, gi&#i t&#a không ra, m&#i đ&#t l&#i danh, không ch&#u th&#c t&#nh. Khi quy&#n cao ch&#c tr&#ng, giàu có vinh hi&#n; l&#y làm đ&#c chí, hài lòng, không bi&#t nh&#n nh&#c, siêng tu, làm đ&#u thi&#n. Đ&#n khi oai quy&#n, th&# l&#c t&#i h&#i suy thoái, t&#t c&# đ&#u b&# tiêu ma, điêu tàn, tan nát! Ch&# còn bi&#t ng&#i m&#t ch&# khóc than, h&#i ti&#c!...

Đúng là luật tr&#i. Thiên võng khô&#i khô&#i, s&# nhi b&#t l&#u. T&# c&# chí kim h&#n nhiên là v&#y. Xót xa bi&#t m&#y! Th&#ng tâm bi&#t bao!

Qu&# th&#t: Phú quý nh&# phù vân. Cuộc đ&#i nh&# m&#ng &#o. Ngày tháng t&#a th&#i đ&#a... Có m&#t bi&#n c&# r&#t bi th&#ng, ai oán! Trong hoàn cảnh đ&#t b&#t bi&#n th&#ng, không t&#ng?! Đ&#i b&#n chí thân. Ông A và ông B. M&#t hôm ông B đ&#n ch&#i nhà ông A; hàn huyên tâm s&#... Khi ông B t&# gi&#a ra v&#, hai ông vui v&# tay n&#m tay chào t&#m bi&#t và h&#n g&#p l&#i l&#n sau.

N&#a ti&#ng đ&#ng h&# sau, ông A nghe ti&#ng đi&#n tho&#i reo, nh&#c &#ng nghe. T&# đ&#u dây bên kia, ng&#&#i nhà ông B báo hung tin: Ông B trên đ&#ng lái xe v&# nhà b&# tại n&#n xe c&# và đã t&# th&#ng!
Xót xa là bao, đau kh&# bi&#t ch&#ng nào ?!

Chuy&#n đ&#i không ai bi&#t tr&#&#c đ&#&#c nh&#ng g&# s&# x&#y ra mai sau? Th&#t đúng v&#i câu: Tri nh&#t b&#t tri lai. Cũng có tr&#ng h&#p hai ng&#&#i b&#n thân đã t&# lâu giao du th&#m thi&#t, giúp đ&# nhau t&#n tình, coi nhau nh&# anh em ru&#t. R&#i b&#ng m&#t ngày, vì m&#t lý do nào đó (?) đã quay m&#t làm ng&#. Coi nhau nh&# k&# thù không đ&#i tr&#i chung.

Có m&#t câu chuy&#n c&#a nhà hi&#n tri&#t Trung Hoa là Trang T&#. M&#t hôm, Trang T&# đi núi ch&#i, nhìn th&#y m&#t thi&#u n&# đang ng&#i qu&#t n&#m m&#. Trang T&# &#y làm &#, bèn đ&#n h&#i thi&#u ph&#:

- T&#i sao ph&#i qu&#t m&#? Thi&#u ph&# tr&# &#i:

- Ch&#ng tôi m&#i ch&#t! Tr&#&#c khi ch&#t, ch&#ng tôi có đ&#n: Sau khi anh ch&#t, ch&# khi nào m&# khô, c&# m&#c, r&#i em hãy đi tái giá. Hôm qua, có ng&#&#i đ&#n h&#i tôi làm v&#, mà m&# ch&#ng tôi ch&#a khô, nên tôi ph&#i qu&#t cho mau khô; n&#u không thì qua m&#t đ&#p may.

Nghe v&#y, Trang T&# &#y làm xót xa cho tình đ&#i đen b&#c. Ông v&# nhà k&# &#i s&# vi&#c v&#a ch&#ng ki&#n cho v&# nghe.

Sau khi nghe ông k&#. Bà v&# chê trách và ch&#i ng&#&#i thi&#u ph&# là k&# b&#c tình, b&#t nghĩa và nói:

Dù cho sông c&#n đá mòn

Thì tôi v&#n gi&# m&#t lòng th&#y chung.

Nghe v&# nói v&#y, Trang T&# gi&# b&# đ&# th&# v&#. Ông bèn g&#i m&#t ng&#&#i đ&# t&# tín c&#n c&#a ông. Ông

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

d&#n dò, ch&# d&#y m&#i đi&#u, m&#i cách.

Ng&#&#i đ&# t&# này r&#t cao ráo, đ&#p trai, ăn nói đ&#u dàng, ho&#t bát, thông minh, lanh l&#i... r&#i tìm cách đ&# chi&#m đ&#&#c tình yêu c&#a v&# Trang T&#.

Sau đó Trang T&# gi&# b&# ch&#t và đ&#&#c t&#n li&#m vào quan tài. Trong lúc này, thì ng&#&#i đ&# t&# mà Trang T&# đã bày m&#u... cũng gi&# v&# b&#nh n&#ng. Bà v&# Trang T&# th&#y th&#, l&#y làm lo l&#ng, sẵn sóc, h&#i han... Ng&#&#i đ&# t&# nói: B&#nh này ch&# có tìm đ&#&#c óc ng&#&#i m&#i ch&#t đ&# ch&#a thì m&#i kh&#i.

Bà v&# Trang T&# nghe v&#y bèn l&#y cái v&# đ&#p vào quan tài ch&#ng v&#a m&#i ch&#t còn n&#m đây đ&# l&#y óc ch&#a cho ng&#&#i tình!

Lúc đó, Trang T&# đ&#p n&#p quan tài ng&#&#i đ&#y và nói:

*Th&#&#ng thay cho gái qu&#t m&#
Gi&#n thay cho gái l&#y v&# đ&#p s&#ng (quan tài)*

Cho nên trong nhân gian có câu:

*Dò sông, dò b&#n d&# dò.
Nào ai l&#y th&#&#c mà đo lòng ng&#&#i.*

Và trong Nho gia có câu: H&#a h&# h&#a bì, nan h&#c c&#t Tri nhân tri di&#n, b&#t tri tâm.

Đúng nh&# v&#y, lòng con ng&#&#i luôn luôn bi&#n đ&#i. Thói đ&#i đen b&#c, lòng ng&#&#i đ&#i tr&#ng thay đen.

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m

Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

Tâm và ý con người luôn luôn trào dâng như sóng không cùng... cái đó gọi là sóng thức; nay nghĩ thức này, mai lại nghĩ khác.

Thí dụ: Ngày mai tôi đi chùa; nhưng hôm sau không đi chùa mà đi công chuyện khác. Hôm nay đang đi đây mà nghĩ đến người thân còn ở Việt Nam; rồi nghĩ tới gia đình người anh bên Mỹ và lại nhớ đến người con đang sống bên Úc Ðại Lợi. Đúng là: Tâm viên, ý mã. Đó là như sóng thức liên tục trào dâng không ngừng nghỉ. Ta gọi đó là: Ý vô thường, tâm vô thường. Cũng như hoàn cảnh vô thường.

Chúng ta nhìn nhận cuộc triển lãm Expo được tổ chức tại Hannover vào năm 2000. Trước đó, thì nơi tổ chức chính là khu đất trống bình thường. Đến khi được tổ chức, thì tại địa điểm này, khu đất này trở nên Khu Triển Lãm Quốc Tế được xây cất thi thố trí như gian hàng triển lãm thông minh, huy hoàng, tráng lệ cho đến mọi mặt hàng: Khoa học, Kỹ thuật, Văn hóa, Văn nghệ, Thể công nghệ v.v... và v.v... Người người từ khắp năm châu lục đến đây tham quan; không biết bao nhiêu là tri thức.

Rồi qua thời gian triển lãm hơn 6 tháng, nơi tổ chức triển lãm được dọn dẹp, để trở về cho quang cảnh nguyên thủy, bình thường, êm ả và vắng lặng!

Tất cả đều là duyên hợp mà thành. Do đó, khi hết duyên, duyên tan, mọi sự vật, mọi hiện tượng đều bị hủy diệt. Trước không, sau có, có lại hoàn không. Đó là hoàn cảnh vô thường.

Dù là sông hà, núi đồi, núi cao, sông dài, biển rộng đều bị chi phối bởi luật vô thường. Thí dụ: Năm ngoái năm gần đây, mọi người còn nhớ: Cơn Sóng Thôn vào cuối tháng 12 năm 2004 tại Indonesia đã cuốn cuốn trào dâng cuốn lôi, tàn phá, hủy hoại đi tất cả... từ con người, vượn vượn, nhà cửa, xe cộ v.v... và v.v... chỉ còn lại chút chóc hoang tàn, đổ nát, tiêu diệt! Thật đáng thương tâm!

Qua năm 2005 tại Mỹ Quốc, vào tháng 9/2005 tại địa điểm Katrina Tiểu bang New Orlean cũng xảy ra vụ cuốn phong, ngập lụt cũng không kém phần kinh hoàng, cũng gây bao tang thương, thương khổ cho cả dân sự tại và cũng là một thảm trạng đau lòng!

Và, mới đây, vào cuối tháng 11/2006 một cơn bão lụt đã thổi vào nước Phi Luật Tân, làm thiệt mạng trên 300 người, và nhà cửa, xe cộ, cây cối thiên nhiên cũng chung số phận.

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

Nh&#ng hi&#n t&#&#ng trên đây g&#i là qu&#c đ&# nguy th&# y. Th&#t đúng v&#i câu: Th&#&#ng h&#i bi&#n vi tang đ&#n.

Trong cu&#c đ&#i, th&# phi, đ&#&#c m&#t, có không, vinh hoa, phú quý... Ngay nh&# Anh hùng Cái th&#, r&#i cũng ch&# còn trong s&# sách. Cu&#i cùng thì cũng trôi theo nh&# gi&#c m&#ng!

*Ta còn đ&# ãi gì không?
Kìa non đ&# t ã, n&# sông cát b&#i!*

Và c&# Nguy&#n Công Tr&# nh&#n th&#c:

*Ôi! Nhân sinh là th&# đ&#y
Nh&# bóng đèn, nh&# mây n&#i
Nh&# gió th&#i, nh&# chiêm bao
Ba m&#&#i năm h&#&#ng th&# có là bao? V&#a ch&#p m&#t, n&#i kê ch&#a k&#p chín.*

Trong Cung Oán Ngâm Khúc; Ôn Nh&# H&#u có ý trách t&#o hóa:

*Tr&# t&#o hóa đành hanh quá ngán Ch&#t đ&#i ng&#&#i trên c&#n nh&# ch&#i Lò c&# nung n&#u s&# đ&#i
B&#c tranh v&#n c&#u v&# ng&#&#i tang th&#&#ng!
...*

Qu&# th&#t:

*Tiêu đ&#u nhân s&# đã xong
S&#n hà cũng huy&#n, côn trùng cũng h&#!*

Nhà đ&#i thi hào Trung Hoa là Lý Bạch đã c&#m nh&#n đ&#&#c lý Vô Th&#&#ng nên có nh&#ng l&#i:

Vô Thôngh theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

*Anh th&#y ch&#ng? Hoàng Hà n&# c t&# tr&# i cao
Xuôi ra bi&# n c&# ch&# ng bao g&# v&# !
Anh th&#y ch&#ng? Cha soi kính tóc b&# c ph&#
Sáng còn t&# i m&# t, ng&# n ng&# ch&# t bu&# n!...*

Cu&# c đ&# i là Vô Thôngh, m&# i s&# , m&# i v&# t đ&# u bi&# n đ&# i theo t&# ng kh&# c c&# a th&# i gian. Nên V&# n H&# nh thi&# n s&# có bài k&# :

*Thân nh&# đ&# n&# nh h&# u hoàn vô
V&# n v&# t xuân vinh thu h&# u khô
Nh&# m v&# n th&# nh suy vô b&# úy
Th&# nh suy nh&# l&# th&# o đ&# u ph&# !*

Và chính con ng&# i cũng luôn bi&# n đ&# ng theo:

*Đ&# ai tìm đ&# c cái ta
Bé th&# vú m&# , nua già g&# y ôm
B&# n b&# nam b&# c tây đông
H&# i ai t&# m m&# t dòng sông hai l&# n
Đ&# ai tr&# mãi không già ?*

Cũng nh&# t&# cú:

*Trăm năm tr&# c thì ta ch&# a có
Trăm năm sau có cũng b&# ng không! Cu&# c đ&# i s&# c s&# c không không
Còn ch&#ng ch&# m&# t t&# m lòng mà thôi*

Th&# t v&# y, dù vinh hoa phú quý, quy&# n cao ch&# c tr&# ng; l&# y làm hài lòng mãi nguy&# n. Ch&# ng hay nh&# n nh&# c, ch&# ng siêng tu thi&# n. Oai quy&# n th&# l&# c ch&# ng đ&# c bao lâu, đ&# n khi th&# t th&# , t&# t c&# đ&# u tiêu ma h&# t. Lúc đó, thân ng&# i m&# t ch&# , kh&# s&# đau bu&# n, t&# i lúc b&# nh ch&# t, s&# kh&# càng h&# n. Đúng là:

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

S&#c tài danh l&#i v&#n vô th&#ng
Say đ&#m làm chi mãi v&#n v&#ng
Sinh t&# luân h&#i ai cũng ngán
N&#t Bàn C&#c L&#c s&#m c&#n n&#ng.

Đ&#i là vô th&#ng, nên cu&#c đoàn viên nào r&#i cũng đ&#n lúc chia tay! V&#i n&# c&#i khoan hòa, t&# ái
lúc trùng phùng h&#i ng&#. Nh&#ng không gi&#u đ&#c v&# l&#u luy&#n, ng&#m ngùi tr&#c gi&# phút chia ly:

Ng&#m ra đ&#i có vui đâu
Trăm năm h&# g&# trong câu vô th&#ng.

T&#t c&# châu báu trên cõi đ&#i này s&# không có giá tr&# th&#ng h&#ng, mà s&# tan bi&#n nh&# b&#t n&#c
theo đ&#nh lu&#t Vô Th&#ng. Còn chẳng, ch&# còn l&#i chân giá tr&# c&#a n&#i tâm tr&#ng c&#u. Đó là
Chân Tâm, là Phật tánh. Đ&#i thi hào Nguyễn Du đã th&# hi&#n cái tâm qua hai câu:

Th&#n căn &# t&#i lòng ta
Ch&# Tâm kia m&#i b&#ng ba ch&# tài.

Đ&#i v&#i Phật giáo: Vô Th&#ng là c&#nh giác. Ph&#i tìm m&#t h&#ng s&#ng, ph&#i chu&#n b&# t&# l&#ng
cho cu&#c hành trình b&#ng cách: Quán chi&#u vô th&#ng, tìm hi&#u th&#u đạo lý vô th&#ng, ch&#n
đ&#nh h&#ng: Phát tâm Bồ Đ&#. Làm đ&#u thi&#n, b&# thí, làm ph&#c, cúng đ&#ng, không tham ái,
không ch&#p th&#, phát tâm tu h&#c đ&# tìm đ&#n Chân th&#ng.

Đ&#c nh&# v&#y, ta s&# không s&# vô th&#ng; vì đã hi&#u rõ b&#n ch&#t c&#a vô th&#ng. Ph&#i tìm cái
Chân th&#ng đ&# tránh s&# kh&# đau. Tuy nhiên vô th&#ng cũng có hai m&#t:

1/ Tiêu c&#c: Tàn phá h&#y dĩ&#t

2/ Tích c&#c: Phát tri&#n, ti&#n b&#

Tiêu c&#c, nh&# đã nói nhi&#u &# trên. Tích c&#c: Vô th&#ng cũng tô đ&#m làm đ&#p cho cu&#c đ&#i là

Vô Thuyết theo quan niệm Phật giáo

Tác Giả: Saigonecho s&u t&m

Chúa Nhật, 17 Tháng 1 Năm 2010 21:06

h&p d&n và có ý nghĩa nh& đóa hoa; s& ti&n b& c&a khoa h&c, máy móc giúp nhi&u ph&ng ti&n thi&t y&u, thu&n l&i cho con ng&oi và làm cho cu&c s&ng tr& nên văn minh ti&n b&.

S& l&n khôn c&a con ng&oi t& lúc s& sinh cho t&i khi tr&ng thành. Đ& tr& nên m&t ng&oi h&u ích cho nhân lo&i, xây d&ng m&t xã h&i văn minh và ti&n b&. Theo Phật giáo: Vô th&ng là m&t đ&nh lu&t có s&n, đ&c Đ&c Phật giáo hóa cho chúng sanh th&u hi&u đ& đ&i tr& v&i vô th&ng, h&u cho cu&c s&ng đ&c an nhiên t& t&i.

Đi&u quan tr&ng là: Ph&i bi&t tri túc và trân quý nh&ng gì mình đang có trong tay và nh& câu:

*Cu&c đ&i s&ng đ&c có là bao
Tr& ch&ng lo tu, s&m b&c đ&u!*